

beskrevet her, hvor svært det er, men det er som nævnt i den tale, jeg holdt allerførst, selvfølgelig vores målsætning, at det skal ske både med fasthed og ved retsprincipper, der bliver overholdt.

Så har Socialdemokratiet, SF, Det Radikale Venstre og Centrum-Demokraterne foreslået en vedtagelse, som jeg går ud fra at min kollega, udviklingsministeren, kommenterer om lidt. Jeg har naturligvis ingen problemer med at tiltræde den. Der er ikke dermed taget stilling til, om de grundlæggende principper for anvendelse af midlerne skal ændres, hvis man gør det, men vedtages skal det.

Jeg vil også godt redegøre for – jeg tror, det var hr. Thulesen Dahl, der talte om det – hvordan det er gået med de 20 kriminelle personer. Jeg mener, der tidligere er givet nogle oplysninger, men jeg vil gerne gentage dem her over for Tinget: 8 af de 20 er udsendt, 8 afsoner fængselsstraf og vil derefter blive udsendt – så er vi oppe på 16 – 1 er efterlyst, 1 venter på afgørelse fra Flygtningenævnet, om 1 ved man faktisk ikke, hvorfra han er kommet, og 1 venter på indrejsetilladelse til hjemlandet.

Det var en redegørelse for de 20. Jeg mener, både fru Ulla Tørnæs og fru Birthe Rønn Hornbech tidligere har spurgt om den sag og fået svar herpå. Men nu gentager jeg det altså her.

Så har der i debatten været talt om integration og repatriering; jeg tror, det var Dansk Folkeparti, der lagde meget vægt på, at man især skulle tage sig af det sidste. Jeg vil gerne sige, at det, der er meget nødvendigt at tage sig af, er integration. Jeg mener, mange af dem, der er kommet her i landet, og som skal blive her, har fået en mangelfuld integration. Vi har forsøgt efter bedste evne og midler at give dem danskundervisning; men det er ikke altid lykkes godt nok.

Vi vil i regeringen nu energisk arbejde på at forbedre integrationen. Det blev forberedt af min forgænger, og det vil i høj grad gå ud på en endnu bedre danskundervisning og helst sådan, at der følger et arbejde med samtidig, så de mærker, de er kommet til et land, hvor man både kan lære landets sprog, og hvor man også skal arbejde. Jeg har i går haft møde med LO og DA om netop det problem. Begge de to organisationer vil meget gerne medvirke til at hjælpe Folketinget og regeringen med, at det her bliver bedre.

Så integrationspolitikken, som man snart vil høre nærmere om direkte i form af lovforslag, skal bygge på nogle af disse principper.

Det er da muligt, at man skal se på repatriering, men det skal ikke være et alternativ til det andet. Det er muligt, at man kan forbedre ordningen, sådan at flere måske vil bruge den. Jeg vil ikke afvise, at det kan indgå.

I det hele taget vil jeg ikke afvise fordomsfrit at drøfte en hvilken som helst fornuftig ændring, som kan berolige dels det danske folk og dels de flygtninge og indvandrere, der bor her i landet, og som kan være en stærk opfordring til dem, der måske på ulovlig vis har sørgt for, at folk er kommet hertil, så de kan se, at vi har nogle regler, der skal overholdes, og at man ikke skal forsøge at komme hertil ved at overtræde hverken gældende love her i landet eller internationale aftaler.

Jeg er lidt ked af at høre Venstre og De Konservative – i al fald i første omgang – sige, at hvis man skulle have noget med De Konservative at gøre, skulle det være 99 pct. af deres projekt. Det har jo ikke så forfærdelig meget med kompromis at gøre. Det er også blevet kommenteret. Men jeg tror, at hr. Helge Adam Møller i sidste omgang også kom ind på, at hvis det var for en kortere periode, kunne det være lidt mindre. Men lad mig nu ikke gøre mere ud af et enkelt parti.

Nu hørte jeg godt nok, at der var nogen, der talte om naivitet, men jeg mener ikke, jeg er naiv, når jeg siger, at det ville være godt, om de forskellige byråd fik ro omkring den sag både med integration, repatriering og hjemsendelse.

Jeg vil også rose politiet for den indsats, de allerede gør. De har fået tilført flere midler under det nuværende forlig til at kunne gøre endnu mere. Det er sådan nogle ting, der hjælper på befolkningens ro og forståelse for, at Folketinget også støtter befolkningen, hvad enten man er født her i landet eller er kommet som gæst her til landet.

Ministeren for udviklingsbistand

(Poul Nielson):

Først en bemærkning til hr. Helge Adam Møller, som sagde, at det er en moralsk forpligtelse for lande at tage deres borgere tilbage, og sådanne forpligtelser skal man selvfølgelig tage alvorligt.

Det fik mig til at tænke på den diskussion, vi havde om aktstykket om de 44½ mio. kr. af MIKA-midlerne, hvor det jo blev gjort fuld-